

ה'קרימו מ'כשול מ'פ'ר'ך ע'פ'י' (י'שע'הו ג'ו' י'ד')
 * נ'א ל'א ל'ע'י'ן ב'ע'ל'ו'נ'י'ם ב'ז'מ'ן
 ה'ת'ס'י'ל'ה ו'ק'ר'י'א'ת ה'ת'ו'ר'ה -
 ש'ל'א י'צ'א ש'נ'ר'ו ב'ה'פ'ס'ד'ו !!!
 * נ'א ל'א ל'ט'ל'ט'ל
 ה'ע'ל'ו'נ'י'ם ב'מ'ק'ו'ם ש'א'י'ן
 ב'ו ע'ר'ו'ב כ'ה'ל'כ'ה !
 מ'ש'י'ח'ו'ת'י'ו ש'ל ה'ר'ה"ג ה'ר'ב ב'ר'ו'ך ר'ו'ז'נ'ב'ל'ו'ם ש'ל'י'ט"א

ברוך שאמר

ה'ג'ל'י'ו'ן מ'ק'ד'ש ל'ע'ל'ו'י נ'ש'מ'ת
 ה'ז'ק'נ'ה ה'כ'כ'ב'ד'ת
 מ'ר'ת ל'ו'לו (מ'ר'י'מ'ה) ע"ה
 ב'ת ק'מ'ר'ה ו'י'ח'ז'ק'אל (פ'ו'ל'ת) ז"ל
 ש'י'ו'ם פ'ק'ד'ת'ה ח' ב'נ'י'ס'ן
 (י'ו'ם ר'א'ש'ו'ן ה'ב'ע'ל"ט)

נושא השעור:
'איך להכין יין טוב'
שנת ה-תשפ"ה !
במסר באלעד.
העלון טעון גניזה

בס"ד ערב שבת קדש פרשת 'ויקרא', ו' - < ז' ניסן, ה-תשפ"ה, (2025 \ אפריל \ 05 -> 04 למניינם)

שיעורי
הרב ברוך רוזנבלום
שליט"א

פְּרַשְׁת וַיִּקְרָא
נושא השעור: 'איך להכין יין טוב'
ובשיעור אין דבר שמסמל את יציאת מצרים,
זה: יותר מן הכוס של היין – למה?
שימו לב !!!
מדובר בשיעור 'טרי'
של שנה זו ה-תשפ"ה,
שנמסר השבוע (ביום רביעי) באלעד !!!

זמני כניסת ויציאת שבת פרשת 'ויקרא' - ה-תשפ"ה (2025 למניינם)

הזמנים לפי שעות קיץ !!! מבוסס על פי לוח- "פאר הלוח"	ירושלים -	תל-אביב -	חיפה -	באר-שבע -
כניסת השבת	18:26	18:43	18:35	18:45
יציאת השבת	19:39	19:41	19:41	19:40
זמן רבנו תם	20:23	20:21	20:23	20:22

קוראים יקרים: השיעור הוקלד משמיעה- ולכן הניסוח הוא כשל אדם המדבר אל השומע ועל-כן יש להתייחס אליו כאילו נשמעים הדברים מפי כבוד הרב ממש בעת קריאת העלון !!!
 תודות לאדם היקר, החפץ בעילום שמו, על הטרחה בתמלול והקלדת השיעורים של הרב לתועלת, לטובת ולזיכוי הרבים, וכן לכל העוסקים במלאכה. יהי רצון ש- ה' יראה בטוב מעשה ידיהם ויברכם שיזכו בכל מלי דמיטב ויזכו להמשיך ולזכות את הרבים.

נושא השעור:

'איך להקניין יין טוב'

ברוך שאמר

שימו לב !!!
מדובר בשיעור 'טרי'
של שנה זו ה- תשפ"ה,
שנמסר השבוע (ביום רביעי) בלעז !!!

משיחותיו של הרב"ג הרב ברוך רוזנבלום שליט"א

הגליון מקדש לעלוי נשמת
הזקנה הנכבדת
מרת לולה (מרימה) ע"ה
בת קמרה ויחזקאל (פולת) ז"ל
שיום פקדונה ח' בניסן
(יום ראשון הבעל"ט)

השיעור נכתב, הודפס והוקדש

לעילוי נשמות

לעילוי נשמת הורי ע"ה
אבן, מורי ועטרת ראשי, היקר- יעקב (קמליא) בן רחל ויצחק ז"ל
לעילוי נשמת אמי היקרה מרת פרחא אליזה בת חביבה ז"ל

- ר' יצחק אהרן רוזנבלום בן ישראל זאב ז"ל - אביו של כבוד הרב ברוך רוזנבלום שליט"א (שיבדל לזויים טובים וארוכים אמן).
- לע"נ יששכר (תעניין) בן מרים ודוד - נפטר לבית עולמו ונטמן ביום השישי ז' באדר, ערב שבת קדש פרשת "ואתה תצוה", ה- תשפ"ה.
- לע"נ יששכר (שלי) בן זורה נפטר יד אדר א' ה- תשפ"ד.
- ולע"נ בנו- אבינו (שלי) בן מרים ע"ה, נטמן ביום ב', כב' אדר ב' ה- תשפ"ד
- לע"נ הרבנית אביגיל כדורי ע"ה (אשת הרב דוד כדורי זצ"ל- ראש ישיבת המקובלים 'נזולת יצחק') נטמנה ביום כו' אדר א' ה- תשפ"ד
- לע"נ הרב יהודה (דדעי) בן אסתר זצ"ל- הרב הראשי לבאר שבע, נפטר לבית עולמו ביום שלישי, ג' תמוז (ביום האילולת הרבי מליובאוויטשי) ונטמן בכלל ד' בתמוז (אור ליום רביעי) ה- תשפ"ד
- לע"נ לינדה (שלום הלוי) בת אסתר - נפטרה לבית עולמה ונטמנה ביום אוזד בשבת, טו בתמוז התשפ"ד
- לע"נ הגב' אורנית שרון ע"ה בת הדסה זינה שתבדל"א- נפטרה ונטמנה ביום רביעי ג' אב- ה- תשפ"ד
- לע"נ הגב' המנוחה רוזה בת עלווה ז"ל - נפטרה ביום שלישי כה' זושון ונטמנה ביום רביעי כו' זושון ה- תשפ"ה
- לע"נ עליון זוב"ד שנרצח באכזריות באמרימות הר"ר צבי הכהן קוגן הי"ד, שנרצח באמרימות ביום שישי כא' מר זושון ונטמן בהר הזיתים בירושלים בליל כה' במר זושון (אור ליום שלישי) ה- תשפ"ה
- לעילוי נשמת זוברנו היקר נסים (אסיג) בן בידה שהלך לעולמו ביום שבת קודש פרשת יישב- כ' בכסלו ונטמן למזרח ביום אוזד בשבת כ"א בכסלו ה- תשפ"ה.
- לעילוי נשמת המרוחמת מרגלית ז"ל בת גליה, נפטרה לבית עולמה ביום שני, ו' בטבת ה- תשפ"ה

להצלחות

- משה בן שוקת זינה ובני ביתו - ימלא זה כל משאלות לבם לטובה!
- האלה עלת בת ציפוריה
- תומר כהן בן גילה
- לשמירה ולהצלחות בני משפחת קמליא - ובמיוחד רעייתו היקרה- פוית זלדה מרשיה בת מריון מוזה אסתר ורוני אהרן בן פרוזה אליזה - לרפואה שלימה- לבריאות איתנה, לפרנסה טובה ומצלחות בריחו ולא בצימצום - יהי רצון שנזכה להמשך ולכוח ולהפנע- כלי נדר ובע"ה - דברי תורה על כבוד הרב ברוך רוזנבלום - לעוד הרבה הרבה שנים, אמן.
- לבריאות איתנה והצלחות ילדנו - לנזילתם בבריאות איתנה וברוחות ופרנסה טובה - שזכו לתורה ולמצוות וליוזג הגון משורש נשמתם- ושזכו לרע קודש של קיימה - לעבודת ה' יתברך ולאריכות ימים אמן - ואלה שמותם:
- קארין אליזה בת פוית זלדה מרשיה
- זינה רחל בת פוית זלדה מרשיה
- נתנאל בן פוית זלדה מרשיה
- כל זיילי צה"ל וכוחות הבטחון

ימלא ה' כל משאלות לבם ולבנו לטובה!

לשותפות בזכות להפצת העלון השבועי:

050-4170-270

ניתן להאזין לשיעורי הרב
בטלפון 073-3454-222

לע"נ זוללי, הרזני ונרצחי מלחמת שמונת תורה (זרחות ברזל \ מלחמת תקומה)
ה-תשפ"ד פ"ה - (2023/2024/2025 למנינים)
זיילים, אורחים, אנשי כוחות הבטחון וההצלה
ה' יקום דמם !!! יהי זכרם ברוך !!!
תנצ"ה

לרפואת

לרפואת

- הרבנית ברוריה בת מלכה (אשת הרב ברוך רוזנבלום שליט"א).
- הגאון הרב (שלמה) יוסף זיסן שליט"א בן גיזה.
- לרפואת והצלחות: רבי רפאל טובי בן גיזה.
- זייס ג' ארמא בן נחמה רבקה ורדה.
- מרת אסתר עלווה בת זרמן.
- יהודית בת מרסל.
- רפאל (איטח) בן תמרה.
- אברהם (זודי) בן רחל.
- לרפואת יעקב בן מרגיטה.
- ולרפואת שיר לוי בת קח שפוגעה בגלישה באתר הזרמון.
- ארל מעיל בת רונית.
- לרפואת האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף (פינטו) בן הרבנית זרי.
- אליהו (כהן) בן מרים.
- רוזן בן ברכה.
- לרפואת הרזני יוד בודצ' יורה זלדה הרב שלמה יוסף (מופוד) בן חומה זינה.
- לרפואת הרב שלום הרוש שליט"א בן ימנה.
- לרפואת אסתר (פרסיג) בת רחל.
- לרפואת זילדה מעין אודיה בת אסתר שזור.
- לרפואת ברטה (ברטין) בת רחל.
- לרפואת מריון מוזה אסתר בת הלן.
- לרפואת אריקין רחל בת הלן.
- לרפואת עפרה זונה בת ציפוריה
- לרפואת האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף (פינטו) בן הרבנית זרי
- לרפואת הרב שלום הרוש שליט"א בן ימנה
- לרפואת והצלחות הלצר מוישי בן יגיל- שימצא וישוב לביתו בע"ה בריא ושלם
- לרפואת כבוד מורנו ורבונו- הרב הגאון המקובל- רבי יוד (בציר) בן ויקטוריה - רפואה שלימה אמן!
- לרפואת והצלחות ולבריאות איתנה של כל עם ישראל בכל מקומות מושבותיהם - לזינצל מכל המנופות ומכל המחלות ומכל הפציעות והתאונות ופגיעות. יפה בת פרידה
- לרפואת כל הפצועים, זיילים ואורחים, מהמחומות ומדאפינעוים ומלחומות ישראל ופעולות האביבה.
- לרפואה שלימה ולכל הישועות-אמן!

אל תפספסו את עלוננו הבורסר: תפקדת יעקב ופקדתה

- ובאמר הפותח לעלון פרשת 'ויקרא' - (בעמודים 2 ו- 3) שכותרתו: "לא לשכח את המהות!" - מאמר לשבת פרשת 'ויקרא', מאת: הרב גור גלון, מנכ"ל מאתר 'ישיבת הר ברכה'.
- בעמוד 4 - מאת הרב משה בובי שליט"א, דבר תורה לפרשת 'ויקרא' - שכותרתו: 'דגמא אישית'.
- בעמוד 5 - המדור "רפואה והלכה" מאת הרב אברהם רוניקוב שליט"א, רב המרכז הרפואי סוראסקי (איכילוב), לשבת פרשת 'ויקרא' - שכותרתו: "ספרות ושתית ארבע נוסות".
- בעמודים 6 < 7 < 8 < 9 - בפינת ההלכה מאת הרב משה בובי שליט"א - סימן תמד - ערב פסח שחל בשבת - מתוך הילקוט יוסף - מאת רבנו מרן הרב"ג הרשל"צ יצחק יוסף שליט"א.
- עמוד 9 למטה - תדרי "הגל השקט" המופעלים בעת חרום בשבת קודש.
- בעמוד 10 - ממתק לשבת פרשת 'ויקרא' - מאת הרב נחמיה וילהלם, שליח תב"ד בעיר בנג'וק, תאילנד שכותרתו: "שכחת הזהות - בשגגה!"
- בעמוד 11 למעלה - מדור האור של הפרשה- ע"פ אור החיים הקדוש, לשבת קדש פרשת 'ויקרא' - שכותרתו: 'הענש על שאין מוכיחים את החוטאים'.
- עמוד 12 למעלה - הטור של רבי יהונתן אמדי שליט"א - רב בית הכנסת "יוסף חיים", אור יהודה- דבר תורה לפרשת 'ויקרא' והנושא הפעם: 'החכמה האמתית היא...'
- בעמודים 13 ו- 14 - הספור לשבת פרשת 'ויקרא' - את העשק אשר עשק' - מאת הרב זלמן רודרמן - מתוך הסדרה 'בין הדגים לזמירות' - מנכ"ל מאתר 'ישיבת עמי'.

נושא השעור:

'איך להקיין יין טוב'

שימו לב !!!
מדובר בשיעור 'טרי'
של שנה זו ה- תשפ"ה,
שנמשך השבוע (ביום רביעי) בלעדיו !!!

הגליון מקדש לעלוי נשמת
הזקנה הנכבדת
מרת לולה (מרימה) ע"ה
בת קמרה ויחזקאל (פולת) ז"ל
שיום פקדתה ח' בניסן
(יום ראשון הבעל"ט)

משיחותיו של הרה"ג הרב ברוך רוזנבלום שליט"א

פְּרִשְׁת וּיְקָרָא – אֵיךְ לְהַקְיִין יַיִן טוֹב – שְׁנֵת הַ- תְּשַׁפ"ה – אֲלֵעֵד.

היצר הרע משתמש בשני כלים – כלי אחד הוא גאון, וכלי שני הוא תאוה; השאור מבטא גאון – הוא תופח. הדבש שהוא מתוק, מסמל את החלק של התאוה שמושכת את האדם. אם ככה, שני הכלים משמשים את היצר הרע – תאוה וכבוד – לא יכולים לבוא על המזבח; אמר הקב"ה: "אם אלו הכלים משמשים את היצר הרע, אני לא אתן להביא את זה על המזבח".

לא ניכנס לעומק הסוגייה, אלא ניקח רק נקודה אחת לעבודת השם שלנו; הייתי רוצה להיכנס לנושא שלקוח מדבריו של השמן ראש, במאמריו ליל הסדר. הוא עומד על שאלת הגר"א – מדוע ליל הסדר טוב סביב הסיפרה '4' שהיא המרכזית בליל הסדר³;
אומר בעל ההגדה: "פִּנְגָד אַרְבַּעָה בָּנִים דְּבָרָה תוֹרָה. אֶחָד חָכָם, וְאֶחָד רָשָׁע, וְאֶחָד תָּם, וְאֶחָד שְׂאִינֵו יוֹדֵעַ לְשֹׂאֵל";

יש אומרים, שהפשט הוא שבנאדם אי יכולים להיות כל ארבעת הבנים; פעם אי הוא צדיק ופעם אי הוא רשע, פעם אי הוא תם ופעם אי הוא אינו יודע לשאול; האדם עצמו מורכב מכמה מהויות: יש לו רגעים של שפל, יש לו רגעים של גאות וכו' ולכן "פִּנְגָד אַרְבַּעָה בָּנִים דְּבָרָה תוֹרָה" – הכוונה כנגד ארבע זמנים שהאדם נמצא בהם במהלך שנות חייו: פעמים שהוא נמצא בעלייה – חכם, פעמים שהוא נמצא בירידה – רשע וכו'. הוא עומד על הענין של עד כמה ההורים משפיעים על הילדים, וכמה הילדים משפיעים על ההורים;

כידוע, ליל הסדר זה הלילה של הילדים – כל מילה שאתה מדבר עם הילדים שלך על אמונה, אתה מקיים מצות ויהגדת לבנך – עד כדי כך שחז"ל אומרים: "יכול מראש חדש" – אולי נתחיל לספר סיפור יציאת מצרים, מר"ח ניסן⁴? **תלמוד לומר ביום ההוא. אי ביום ההוא יכול מבעוד יום. תלמוד לומר בבעבור זה. בעבור זה לא אמרתי אלא בשעה שפצה ומרוור מנחים לפניך** – צריך לומר את הדברים כאשר הילדים רואים בעיניים שלהם את המצה והמרור.

יש לדעת, שמה שמספרים לילדים בלילה הזה, יש לו השפעה עמוקה על הילדים – מה שבבילות אחרים בשאר השנה אתה משקיע שעות וזה לא מצליח לפתוח את לבם, בליל הסדר יש אוצרות שנפתחים ואיתם פותחים את לבם של הילדים;

אומר הפרקי דרבי אליעזר (פרק לב) – הגיע ליל יום הפסח וקרא יצחק לעשו בנו הגדול, ואמר לו בני זה הלילה כל העולם כולו אומרים הלל ואוצרות טללים נפתחים בזה. הלילה עשה לי מטעמים עד שאני בעודי אברכך. ורוח הקדש משיבה ואומרת אל תלחם את לחם רע עין. הלך להביא ונתעכב שם. אמרה רבקה ליעקב, בני הלילה הזה אוצרות טללים נפתחים בו, העליונים אומרים שירה. הלילה הזה עתידים בניך להיגאל מיד שעבוד. הלילה הזה עתידין לומר שירה, עשה מטעמים לאביך עד שהוא בעודו יברכך ... הלך והביא שני גדיי עיזים, וכי שני גדיי עיזים היה מאכלו של יצחק והלא די לו באחד, שנאמר (משלי יג, כה) צדיק אכל לשבע נפשו. אלא אחד כנגד הפסח ואחד לעשות לו מטעמים לאכל, דתנינן (פסחים ע"א): הפסח אינו בא אלא על השבע⁵.

לכן האדם צריך לדעת, שמה שהוא מעביר לילדים בלילה הזה, הוא לא יצליח להעביר בשום לילה אחר מלילות השנה. ולכן מזמינים גם את הבר הרשע וגם את התם וגם את שאינו יודע לשאול, כי בלילה הזה אפשר להגיע אל לבם.

לאחר הדברים האלה, מתחיל השמן ראש לדבר על הנחלת המורשת לבנים, ומביא את המשנה באבות (פ"ו מ"ט) – **אין מלוין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות, אלא תורה ומעשים טובים בלבד** – ולא רק שלו, אלא של כל הצאצאים שלו;

פרשת השבוע שנקרא בע"ה בשבת זו, פרשת **ויקרא**. מתחילים בס"ד את חומש 'תורת כהנים' – החומש השלישי. בנוסף, נכנסנו בתחילת השבוע לחודש ניסן – "החודש אשר בו ישועות מקיפות"¹ – מה פירוש הדבר 'ישועות מקיפות'?

ראיתי תירוץ, כמדומני **בבני יששכר**:

לפני כמה עשרות שנים, לא היה רחוב בבני ברק שלא היתה בו מכולת. זה לא כמו שהיום שאתה בא מול מחשב, ומעביר כרטיס אשראי. פעם היית בא למכולת: "אדון דוד תרשום". "מה תרשום?! מתי משלמים?!"

במוצ"ש עושים חשבונות, ובעל המכולת שולח עם אחד הילדים את החשבון בפתק. וככה בכל שבוע ושבוע, היו משלמים בהקפה - על חשבון זה שהוא ישלם, הוא מספק לו עכשיו ביצים וחלב. "מי הבטיח לך שהוא ישלם?" "ישלם, אני לא דואג!"

אומר הבני יששכר, זה פירוש הדבר 'ישועות בו מקיפות' – חודש ניסן הוא חודש שאפשר לקחת בו ישועות בהקפה! – אחד בבריאות, אחד בפרנסה, אחד בשידוכין, אחד בשלום בית וכו'; כשבא הקב"ה לגאול את ישראל ממצרים, לא היו להם זכויות. לכן נתן להם הקב"ה שתי מצוות – דם פסח ודם מילה; אז על סמך מה הוא גאל אותנו?! על שם העתיד, כמ"ש (שמות ג, יב) "תַעֲבֹדוּן אֶת הָאֱלֹקִים עַל הַהָר הַזֶּה". יוצא א"כ, שהקב"ה גאל אותנו ממצרים על שם הקבלה העתידית. וזה כוונת הפייטן 'ישועות בו מקיפות'.

בפתיחה להגדת ברוך **יאמרו**, מופיע רעיון שאמר האדמו"ר מרוז'ין; **אומרים חז"ל [מסכת ברכות ט, א] – הוואה ניסן בחלום ניסי ניסים נעשו לו.**

לכאורה, היה צריך לומר 'נס' היות ונעשה לעם ישראל נס שיצאו ממצרים, למה 'ניסים'?

ביאר הרה"ק רבי **יצחק מבוהוש** זי"ע ע"פ אמרתו הידועה של הרה"ק רבי **ישראל מרוז'ין** זיע"א בביאור התפילה שאנו מתפללים ביום כיפור "כי אתה סלחן לישראל ומחלן לשבטי ישורון" בכל דור ודור". ולכאורה, מהו "סלחן" ו"ימחלן", מדוע לא "סולחן" ו"מוחלן"? אלא שבגמרא (ב"מ לג.) אמרו, שהחויב לעזור לפרוק ולטעון מחמור הרובץ תחת משאו הוא בחמור רובץ ולא רבצן. פירש"י: "רובץ", מקרה הוא לו שרובץ תחת משאו בפעם הזאת ולא רבצן הרגיל בכך. אבל הקב"ה אינו סולח ומוחל פעם אחת בלבד, אלא ימחלן ויסלחן, רגיל בכך פעם אחר פעם, בכל דור ודור. ולכן חודש 'ניסן' נקרא כך בלשון הזה, ולא 'נס', כי הניסים לא התרחשו רק פעם אחת ותו לא, זהו החודש שבו נגאלו ועתידיים להיגאל, והרבה ישועות ממשיכים להתרחש בו בכל עת ובכל שעה!

ויהי רצון שנוכח עוד החודש הזה לגאולה השלימה – אמן כן יהי רצון! **היות** ואנחנו נמצאים לפני חג הפסח, לכן הייתי רוצה לשלב בין עניני הפסח לפרשה. לכן נדבר תחילה בעניני הפרשה – היות ותדיר ושאינו תדיר – תדיר קודם, ולאחר מכן ניגש לעניני הפסח בס"ד:

בפרשת השבוע אוסרת התורה להעלות על המזבח שני דברים – חמץ ודבש, שנאמר (ויקרא ב, יא) **כֹּל הַמִּנְחָה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַה' לֹא תַעֲשֶׂה חֻמֵץ כִּי כָּל שֶׂאֵר וְכֹל דָּבֵשׁ לֹא תִקְטְרוּ מִמֶּנּוּ אִשֶּׁה לַה' : (יב) קָרְבַּן רְאִישִׁית תִּקְרִיבוּ אֲתֶם לַה' וְאֵל הַמִּזְבֵּחַ לֹא יַעֲלוּ לְרִיחַ נִיחָח ;** **אומר רש"י** – **וכל דבש**. כל מתיקת פרי קרויה דבש. **קרבן ראשית תקריבו**. מה יש לך להביא מן השאור ומן הדבש קרבן ראשית שתי הלחם של עצרת הבאים מן השאור, שנאמר (ויק' כג יז) חמץ ותאפינה, ובכורים מן הדבש, כמו בכורי תאנים ותמרים.

כותב בעל הטורים – **לא תעשה חמץ**. לפי שיצר הרע דומה לשאור ומטעם זה ג"כ הזהיר על הדבש שיצר הרע מתוק לאדם כדבש.

³ **ברוך שאמר** : שיש לנו 4 כזיתות מצה – המוציא, על אכילת מצה, כורך ואפיקומן, 4 כוסות יין, כנגד 4 בנים דיברה תורה, 4 דברים שנגאלו ישראל ממצרים וכו'.

⁴ **ברוך שאמר** : למה מר"ח – תתחיל מתוכה!! 😊

⁵ **ברוך שאמר** : ולכן היה צריך להביא לו דוקא שני קרבנות.

¹ **ברוך שאמר** : כך אמרנו בפיוטים בשבת, מפיוטי ר' אליעזר הקליר.

² **ברוך שאמר** : **המשך חכמה** מבאר, 'סלחן לישראל' – על חטא העגל; 'ומחלן לשבטי ישורון' – על חטא מכירת יוסף.

נושא השעור:

'איך להכין יין טוב'

שימו לב !!!
מדובר בשיעור 'טרי'
של שנה זו - תשפ"ה,
שנמשך השבוע (ביום רביעי) באלעד !!!

הגלייון מקדש לעלוי נשמת
הזקנה הנפגדת
מרת לילי (מרימה) ע"ה
בת קמרה ויחזקאל (פולת) ז"ל
שיום פקדתה ח' בניסן
(יום ראשון הבעל"ט)

משיחותיו של הרה"ג הרב ברוך רוזנבלום שליט"א

אדם שיש לו ב"ה ילדים טובים, הילדים מעבירים את מורשתו של האבא – ולכן אומרים חז"ל: **"ברא כרעא דאבוה"** – כלומר, הילדים הם הרגליים של האבא; ממשיכים את מורשתו.

מסופר על עשיר מופלג, שחילק את צוואתו לשני חלקים. בחלק הראשון הוא ביקש שלאחר מותו יקבור אותו עם גרביים, ואת החלק השני ביקש שיפתחו אחרי השבעה. לאחר פטירתו, באו הבנים וניסו לדבר עם החבר'ה קדישא – "אבא ביקש לקבור אותנו עם גרביים – "תפסיקו לבלבל את המח! א"א לעשות דבר כזה!" "תעשו טובה – תקבלו כל סכום שתדרשו – אבא ביקש את זה בצוואה!"

"כאן אנחנו מלבישים רק תכריכים, אתה רוצה להלביש לו גרביים! קח אותו אליך הביתה!"

חזרו הבנים הביתה שבורים ורצוצים. לאחר השבעה, פתחו הבנים את החלק השני של הצוואה וכך היה כתוב: "נכון שביקשתי להיקבר עם גרביים. אבל נכון שלבסוף לא הסכימו?! להראות לכם רציתי, שמכל העושר שהיה לי כאן בעולם אפילו זוג גרביים לא יכולתי לקחת איתי לעולם האמת!"

א"כ, אומר **השמן ראש**, אדם צריך לדעת שאם הוא משאיר ילדים שהולכים בדרך התורה והמצוות, הם ממשיכים לשלוח לו 'דיבידנדי' גם אחרי מאה ועשרים שנה. ולא רק זה, אלא הבנים שלו יכולים להעלות אותו למדרגה גדולה יותר ממה שהוא היה בזה העולם! לאחר הדברים האלה, נכנס **השמן ראש** לענין ארבע כוסות שלביל הסדר;

אומר בעל ההגדה: **"כנגד ארבעה בנים דברה תורה. אחד חכם, ואחד רשע, ואחד תם, ואחד שאינו יודע לשאול"** אומרים רבותינו, ד' כוסות בליל הסדר כנגד ארבעה בנים שעליהם דיברה תורה.

שואל השמן ראש, אם ד' כוסות כנגד ד' בנים – למה דוקא ביין?

אומר השמן ראש דבר נפלא ביותר:

יש דברים שהבנים מתעלים יותר מהאבות – לדוגמא, אסור לשים ענבים על גבי המזבח; אפשר לתת אותם לכהן שיעשה מהם ביכורים. אבל לשים אותם על גבי המזבח לא אפשרי – ולמה? כי אומרת התורה: **"כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לה"** – לעומת זאת, ה'בין של הענב כן עולה על המזבח – מי זה? היין; אחרי שעושים מהענבים יין, לכל קרבן יש נסכים – והנסכים כן עולים על המזבח! משמע, שהבן חזק יותר מן האבא! דוגמא נוספת, יש לנו את הזית שלא עולה על המזבח. אבל הבן שלו – השמן – כן עולה!

אני אביא דוגמא נוספת שה**שמן ראש** לא מביא אותה. מי שמביא אותה זה הספר **מתוק מדבש לרב יהודה טריקי** על פרשת ויקרא;

אם נשים לב, אהרן הכהן לא מוזכר בפרשת השבוע. מי שכן מוזכר, הם רק הבנים; אומרת התורה: {א, ז} **ונתנו בני אהרן הפהן אש על המזבח וערכו עצים על האש: {ח} וערכו בני אהרן הפהנים את הנפתים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח וכו'.**

שאל משה את הקב"ה: "הבאר פסולה ובניה טובים?" – למה אהרן לא מוזכר כאן? – אמר לו הקב"ה: "אל תדאג. אני אפצה אותו!" – זה שנאמר {ו, ב} **צו את אהרן ואת בניו ואת בני אהרן כן ואהרן לא?** אומרים חז"ל, כי היה כעס על אהרן שעשה את העגל. מכאן אומרים חז"ל, בוא ותראה שהבנים טובים יותר מהאבות – בני אהרן מוזכרים כאן ואהרן לא מוזכר.

ממשיך **השמן ראש** ומביא את דברי המשך **חכמה** בפרשת השבוע, שיציאת מצרים היתה בחינה של 'ענבים', כמ"ש {הושע ט, י} כענבים במדבר מצאתי ישראל; אמר הקב"ה, כשלקחתי את ישראל ממצרים אע"פ שלא היו ראויים לעלות על המזבח – שעד י' בניסן היו כולם ערלים ועובדי ע"ז (מלבד שבת לוי) ולכן הוצאתי אותם כיענבים;

כותב המשך **חכמה** – שכמו ענבים הן מונפין לגבי מזבח, ואל יעלו לריח ניחוח – דאינן ראויים לאשים. והיוצא מהיין הן נסוכין על גבי מזבחי לריח ניחוח, כן "מצאתי ישראל" – שיהיו בניהם טובים ונעלים מהם. אכן "כבכורה בתאנה בראשיתה ראיתי אבותיכם" {שם שם}, שהתאנה בכורה תנופה אית בה, אבל היוצא ממנה – דבש – אינה ראויה לבכורים גם כן, שאין מביאין בכורים חוץ מיין ושמן.

אומר **השמן ראש**, לכן בליל הסדר כאשר אנחנו חוגגים את יציאת מצרים, אנחנו חוגגים דוקא על ד' כוסות – למה? להורות על ד' סוגי

בנים שיש לאדם, שאדם ישתדל להעלות אותם שיהיו טובים ממנו – כלומר, אדם יכול להיעשות בחינה של ענב – שהוא לא טוב, אבל בניו יהיו טובים, ולכן שותים דווקא יין – שגם אם האבא לא היה טוב, בכל זאת הבן יכול להיות שיוכל ילעלות על המזבח.

אבל איפה צצה הבעיה?

כשמסיימים את הכוס השניה של הבן הרשע, אנחנו מוזגים כוס שלישית של זימון, לאחריה מוזגים כוס רביעית של אליהו הנביא –

כנגד הבנים שבכלל לא הגיעו לליל הסדר – נסעו לטיול לבנגקוק 😊 אבל אומר בעל ההגדה לאבא: "אל תדאג! זה כוס של אליהו הנביא" – על זה אומר הנביא: {מלאכי ג, כג} **הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום ה' הגדול והנורא:** {כד} **והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם וגו'** – גם הבן שברח עכשיו לבנגקוק – רק ישמע שופרו של משיח, יחזור מיד בחזרה!

דבר נוסף, אומר **השמן ראש**, הקב"ה צוה לקנות את השנה ב' בניסן ולשחוט אותו לעיני המצריים;

אומרים חז"ל {שמות רבה, פרשה טז, אות ג} – **בשעה שאמר הקדוש ברוך הוא למשה לשהט הפסח, אמר לו משה רבון העולם הדבר הזה היאך אני יכול לעשות, אי אתה יודע שהצאן אליהן של מצרים הן, שצאמר (שמות ח, כב): הן נזבחו את תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו. אמר לו הקדוש ברוך הוא חייך אין ישראל יוצאין מכאן עד שישחטו את אליהם מצרים לעיניהם, שאודיע להם שאין אליהם כלום.**

אותה שנה, י' בניסן היה בשבת קדש. באו המצרים ושאלו לפשר הדבר – "מה פתאום אתם קונים בשבת?!", אמרו להם ישראל: "הקב"ה אמר לקנות כבשים ולשחוט אותם!" – וזו הסיבה לשם 'שבת הגדול' – כפי שמביאים המפרשים;

כותב הטור {ס' ת"ל ס"א} – שבת שלפני הפסח קורין אותו שבת הגדול. והטעם לפי שנעשה בו נס גדול שפסח מצרים מקחו בעשור, כדכתיב {שמות יב, ג} **בעשור לחדש הזה ויקחו להם איש שה לבית אבתו שה לביתו.** ופסח שיצאו ישראל ממצרים היה ביום חמישי, כדאיתא בסדר עולם {פ"ה} ונמצא שעשרה בחודש היה שבת ולקחו להם כל אחד שה לפסחו וקשרו אותו בכרעי מטתו ושאלום המצריים: למה זה לכם, והשיבום: לשחטו לשם פסח במצות השם עלינו. והיו שנייהם קהות על ששוחטין את אליהם ולא היו רשאים לומר להם דבר ועל שם אותו הנס קורין אותו שבת הגדול.

א"כ אמר הקב"ה לקנות כבשים – ולאיפה לקשור אותם! לכרעי המיטה! – ולמה דוקא לשם!?

אומר השמן ראש – יש לשלב גם את הבנים בהכנות להמצות, כאשר הולכים לקנות אתרוג נכון להביא עמו גם את בנו, שיראה איך אביו מטריח עצמו על מצות ה'. כאשר צריכין מצות לפסחו ילך ויתעסק בהמצוה בעצמו ויביא עמו בניו במקומות שאפשר. או להביא בני ביתו לשאיבת מים שלנו לפני הפסח.

ולכן כאשר צוה ה' ליקח את הפסח בעשור לחודש הזה, ולטפל עצמו עם המצוה ארבעה ימים קודם, להביא כבש בן שנתו לתוך ביתו, להאכילו ולהשקותו ולעשות כל הצטרותו, וכל הימים הללו היו טרודים ומדברים מהפסח, בעוד כמה ימים נקריב קרבן לה', היו כל בניו ביתו חיים ימים הללו במצוה זו, וזה עשה רושם כביר על כל בני הבית. ובעשור לחדש הזה ויקחו להם איש שה לבית אבות, שה לבית, שה זה היה עושה רושם על כל הבית, שראו מסירת נפשם של אבותיהם ליקח תועבת מצרים לביתם לשוחטו לה', ומטפלים עצמו בטירחא עבור מצות ה', זה עשה שינוי בבית, והשאיר רושם עז על הדורות אחריהם.

ולכן קשרו פסח זו לכרעי המטה, כי המשך הדורות של האדם נקרא בשם 'מטה', וכמו שכתב רש"י {בראשית מז, לא} וישתחו ישראל על ראש המטה, על שהיתה מטתו שלימה ולא היה בה רשע {ספרי דברים ו, ד} ע"ש. ועבודה זו של מסירת נפש בהקרבת פסח, והטירחא דמצוה של מקחו מבעשור, היו קושרין אותו לכרעי המטה, כי זה ישאיר רושם על הדורות אחריו, ברא כרעא דאבוה, וכרעי המטה יתנו לב לזכור תמיד דרכי אבותיהם.

מהדברים האלה, נוכל להיכנס לארבע כוסות של ליל הסדר:

6 **ברוך שאמר**: בדקתי היטב ולא מצאתי שם קברי צדיקים 😊

נושא השעור:

'איך להכין יין טוב' ברוך שאמר

שימו לב !!!
מדובר בשיעור 'טרי'
של שנה זו - תשפ"ה,
שנמשך השבוע (ביום רביעי) באלעד !!!

הגליון מקדש לעלוי נשמת
הזקנה הנכבדת
מרת לילי (מריקה) ע"ה
בת קמרה ויחזקאל (פולת) ז"ל
שיום פקדתה ח' בניסן
(יום ראשון הבעל"ט)

משיחותיו של הרה"ג הרב ברוך רוזנבלום שליט"א

ארבע כוסות, לכראורה, היא מצוה מדרבנן; מהתורה יש לנו ג' אכילות בליל הסדר: פסח מצה ומרור. מצאתי, שגם במצרים שתי יין בליל הסדר – אלה ששרו ואכלו קרבן פסח, היה להם גם יין; מצרים היתה מרכז של יין; אומרת התורה: {בראשית מה, כג} **וְלֹאֲבִיּו שְׁלַח כְּזֹאת עֵשֶׂר חֲמָרִים נִשְׂאִים מִטוֹב מִצְרַיִם וְעֵשֶׂר אֶתְנֶת נִשְׂאֵת בָּר וְלֶחֶם וּמִזֶּן לֹאֲבִיּו לְיָרֵךְ וְגו' אֹמֵר רִשִׁי – מִטוֹב מִצְרַיִם. מְצִינּוּ בְּגִמְרָא שְׁשַׁלְּח לּוּ יִין יִשָּׁן שְׁדַעַת זְקֵנִים נוֹחָה הַיִּמְנּוּ.**

מושלים עליו, והולך אחר תאות לבו, ואין לו כח לעצור את עצמו ורק מי שעוסק בתורה הוא הבן חורין לגמרי. ולכן לא תיקנו לומר זמן גאולתנו, שזה מורה כי עיקר החג הוא רק על יציאת מצרים, וזה בעצמו די גולת לקבוע עבורו חג. וזה אינו, כי רק כאשר בא אחריו ולקחתי אתכם לי לעם, יש חשיבות להגאולה ממצרים, על כן קראוהו זמן חרותנו, שבזה נכלל החירות ממצרים וגם החירות של קבלת התורה שבא בסיבת יציאת מצרים, שזהו התכלית של הגאולה.

בא המרדכי {מסכת פסחים צט:} ושואל – **ולא יפחתו לו מד' כוסות.** פירוש גבאי צדקה לא יפחתו לו מד' כוסות כנגד ד' לישיני גאולה. וקשה דא"כ {שמא} {לימא} ליבעי ארבע לחמים? אומרים חז"ל {ירושלמי מסכת פסחים פ"י ה"א} – **מניין לארבעה כוסות**

ועוד, שישב יוסף עם אחיו לסעודה, נאמר {בראשית מג, לד} **וַיֵּשֶׂא מִשָּׂאת מֵאֵת פָּנָיו אֶלְהֶם וַתֵּבַּח מִשָּׂאת בְּנֵימָן מִמִּשְׂאֵת פְּלֶם חֶמֶשׁ יָדוֹת וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׁכְּרוּ עִמּוֹ.**

רמז מהתורה מניין? **רבי יוחנן** אמר **בשם ר' בנייה:** כנגד ארבע גאולות {שמות ו} **לכן אמור לבני ישראל אני ה' והוצאתי אתכם וגו' ולקחתי אתכם לי לעם וגומר והוצאתי והצלתי וגאלתי ולקחתי. רבי יהושע בן לוי אמר:** כנגד ארבעה כוסות של פרעה {בראשית מ} **וכוס פרעה בידי ואשחט אותם אל כוס פרעה ואתן את הכוס על כף פרעה ונתת כוס פרעה בידי וגו' ובכוסות האלה נתבשר יוסף על הגאולה, שנאמר 'ויהנה גפן לפני וכו'...**

אומרת הגמרא {מסכת פסחים צט, ב} – **אפילו עני שבישראל לא יאכל עד שיסב ולא יפחתו לו מארבע כוסות של יין ואפילו מן התמחוי.**

אומר השל"ה הקדוש, אם היה כתוב ד' לשונות של גאולה הייתי אומר אולי נקנה ד' לשונות של בקר ונאכל אותם כנגד ד' לשונות של גאולה. אבל יש לנו מאמר נוסף בחז"ל שד' כוסות כנגד ד' פעמים 'כוס' שמופיע בחלומו של שר המשקים – מחברים את הארבע עם הארבע ולכן שותים דוקא ד' כוסות של יין.

אומר רש"י {מסכת פסחים שם} – **ארבע כוסות.** כנגד ארבעה לשונות גאולה האמורים בגלות מצרים והוצאתי אתכם והצלתי אתכם וגאלתי אתכם ולקחתי אתכם בפרשת וארא.

פירוש נוסף שראיתי, יוסף ראה ששר האופים חלם על ציפורים שאוכלים לו מהראש וכו', אמר יוסף: "לבנאדם הזה אין רצון לשום דבר – אם יש לו ציפורים בראש, שישאר פה"; לעומתו, הוא ראה ששר המשקים חולם כל הזמן לחזור ולשרת את האדון שלו – נתתי לו את הענבים ... סחטתי לו ... – אמר יוסף: "זוה הסמל של הגאולה! – גם אנחנו מחפשים לשרת כל הזמן את האדון שלנו – הקב"ה! אנחנו רוצים לשרת כבר בבית המקדש! להקריב קרבנות, להביא ביכורים וכו', אמר יוסף, אתה הראית תקוה לחזור ולשרת את האדון שלך – מזה אלמד לעבודת ה' שלי!

בא הגאון מוילנא בביאורו על הגדה של פסח – **'הא לחמא עניא'** ואומר שרק ג' לשונות שהיו בליל הסדר הם יציאת מצרים ולא ארבע – 'ולקחתי' לא שייך לליל הסדר, כמ"ש הרמב"ן בפרשת וארא פ"ו – וניחא ג' לשונות ראשונים, היינו לשונות גאולה מעבודת מצרים, אבל 'ולקחתי' – 'ולקחתי אתכם לי לעם', בבואכם אל הר סיני ותקבלו התורה, כי שם נאמר (להלן יט ה) והייתם לי סגולה מכל העמים; ממילא, 'ולקחתי' לא שייך ליציאת מצרים – זה שייך רק במעמד הר סיני. אם כן למה שותים ד' כוסות בליל הסדר, לכאורה היינו צריכים לשנות רק ג'?

וזוה מה שאומרים חז"ל {בראשית רבה פרשה פח, אות ה} – **אמר לו יוסף את בשרתיני בשורה טובה אף אני אבשרך בשורה טובה.**

התשובה לכך כתובה בהמון ספרים: **בים דרך, שמן ראש, גר"א ועוד** – נאמר את דבריהם בקיצור: המושג הוא יוסף מעשה במחשבה תחילה – בשביל מה הוציא אותנו הקב"ה במצרים, לכאורה הוא יכל להשאיר אותנו שם? – אלא כל התכלית היתה כדי שנקבל את התורה במעמד הר סיני, לאחר שנתנקה מזוהמת הנחש.

בא המרדכי ומסביר למה ד' כוסות יין – לכך י"מ כנגד ד' כוסות האמורים לישועה {ירושלמי} מנת חלקי וכוסי. כוס רויח. כוס ישועות דמשמע תרי. א"כ לא בגלל ד' לשונות של גאולה אנחנו שותים ד' כוסות, אלא מצינו שישועה מתחברת עם כוס, כגון 'כוס ישועות אשאי', 'ראשי כוסי רויחי' וכו'. לכן איפה שיש ישועה שותים כוס!

כתוב במפרשים, שעם ישראל התחיל לספור ספירת העומר מיד לאחר שיצאו ממצרים – "היום כך וכך מיציאת מצרים" – ממילא כל הספירה היתה להגיע אל היעד הנכסף – להגיע אל מתן תורה. א"כ נכון שלשון 'ולקחתי' היה רק לאחר שבעה שבועות – אבל זה היעד! השתחררנו ממצרים כדי לקבל תורה!

א"כ עדיין נשאלת השאלה – למה דוקא יין? **אומר הפרקי דרבי אליעזר** {פרק מ"ח} – רבי יהודה אומר: כל אותו הלילה היו ישראל אוכלין ושותין יין ושמים ומהללים לקב"ה בקול גדול. והמצרים היו צועקים במר נפש על המגפה שבאה עליהם פתאום, שנאמר ותהי צעקה גדולה במצרים כי אין בית אשר אין שם מת.

בא השמן ראש ושואל שאלה עצומה – אין בכל התורה כולה את המילה 'חירות'. אבל בליל הסדר נאמר בקידוש 'ותתן לו ה' אלוקיני באהבה את יום חג המצות הזה, זמן חירותינו מקרא קדש וכו'...' – מה זה בדיוק זמן חירותינו? למה שלא תקרא לזה 'יחג הגאולה'?

כותב השמן ראש – ויותר יוצדק לשון הכתוב 'זמן גאולתנו', או זמן יציאתנו ממצרים, ולמה תקנו לומר זמן חרותנו? דהנה המהר"ל מפראג כתב להסביר מה שאמרו במשנה {פסחים ק"יז:} בין [כוס] שלישי לרביעי לא ישתה⁷, דאין להפסיק בין כוס שלישי לרביעי, דהטעם בזה הוא כי בהיות שכוס רביעי הוא על ולקחתי אתכם לי לעם, אשר זה היה תכלית יציאת מצרים להיות מעתה עבדי ה' ולא עבדי פרעה, ובהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלקים על ההר הזה {שמות ג, יב}, על כן אין מפסיקין בין כוס שלישי לרביעי, להורות כי אין שום חשיבות להגי' לשונות של גאולה, שהמה על היציאה ממצרים, בלי שימשך מזה לשון הגאולה הרביעית של ולקחתי אתכם לי לעם עכד"ה"ק.

כדברים האלה, מובא במדרש **וישע** – ומשה ואהרן וכל ישראל אוכלין פסחיהם ושותין יין בהסבה ואומרים שירות ותשבחות להקב"ה ויושבין בבתיהם ואין אחד יוצא לחוץ ...

והנה איתא במשנה {אבות ו-ב} מאי דכתיב חרות על הלוחות {שמות לב, טז}, אל תקרא חרות אלא חירות, לפי שאין לך בן חורין אלא זה שעוסק בתורה ע"כ. כי מי שאין לו עסק התורה, הרי תאות הגוף

בא הנצי"ב מוולוז'ין⁸ וכותב תשובה נפלאה – **אי אפשר לצייר שיהא איש המוני שהוא כעבד כנעני העומד בעבודת חומר ולבנים ועלה במשך מועט למעלת ישראל, שיהא ראוי לעמוד במעמד הר סיני לקבל התורה במורא גדול של גילוי שכינה, ועל כרחך נדרש להעלות דעתו וצלמו של האדם לאט לאט. וכך היה בישראל, שהיו מגושמים בצורה**

7 ברוך שאמר: כלומר בין ברכת המזון עד שגמרת את ההלל אסור לשתות. והירושלמי משווה זאת לד' הפרשיות שאנו קוראים בחודש אדר – {מסכת מגילה פ"ג ה"ה} – **רבי בא** אמר **בשם רבי חייה בר אשי,** אין מפסיקין בין פורים לפרה שבת הסמוכה לפורים, לאחריה קוראים פרשת פרה. **רבי לוי** אמר **בשם ר"ח בר חנינה,** אין מפסיקין בין פרה להחודש בין שבת שלישיית לרביעית. **אמר רבי לוי,** סימניהון דאילין פּרִשְׁתָּא דין ארבע הפרשיות כדן ארבע כוסות בליל הסדר בין הכוסות הללו בין כוס ראשונה לשניה ובין שניה לשלישית **אם רצה לשתות ישתה. בין השלישי לרביעי לא ישתה** וכך גם בארבע הפרשיות, בין הראשונה לשניה, בין השניה לשלישית יכולים להפסיק בשבת ולא לקרוא. אבל בין השלישית לרביעית לא יפסיק.

⁸ ברוך שאמר: העמק דבר פרשת וארא, העמק שאלה, שאילתא ע"ז.

נושא השעור:

'איך להקיין יין טוב'

שימו לב !!!
מדובר בשיעור 'טרי'
של שנה זו - תשפ"ה,
שנמשך השבוע (ביום רביעי) באלעד !!!

משיחותיו של הרה"ג הרב ברוך רוזנבלום שליט"א

ובדעת, ונתעלו במשך מועט עד שהגיעו להר סיני. והיינו ד' לשונות של גאולה, מתחילה "והוצאתי אתכם ממצרים" – שהוא עסק חומר ולבנים, שיצאו מזה משעה שהגיעו למכת ערוב, ועדיין היו בחזקת משועבדים לעבדות עד שהגיעו למכת ברד, שאז החל (פרעה) להוקיר את ישראל, וע"ז כתיב "והצילתי אתכם מעבודתם" – הרי נתעלה עוד צלמם ודעתם לשבח. ועדיין היו תחת משרת המלוכה ודעת המלך עליהם, ובמכת בכורות הגיעו למעלת בני חורין, על זה כתיב "וגאלתי וגו'"⁹. אח"כ העלה אותם הקב"ה למעלת "ולקחתי אתכם לי לעם וגו'" {בשעת מתן תורה, שנכרתה ברית בין הקב"ה וישראל}. וקבעו לזיכרון ארבע כוסות, באשר שאין דבר מאכל ומשקה משנה תואר פניו ודעתו של אדם כמו שתיית יין המשמח לב ומטיב גהה.

אם כן, אומר לנו הנצי"ב יסוד נפלא - אם היו אומרים לנו כנגד ארבע לשונות של גאולה, לאכול ארבע בנות, או לאכל ארבע תפוחים; לא היתה לנו שום התעלות משלב לשלב; אם אתה אוכל בננה אחר בננה, אתה לא מקבל טעם אחר - נישאר אותו טעם; אתה אוכל חתיכת בשר, ולאחריה חתיכה נוספת וכן הלאה; האם תקבל טעם אחר?! זה אותו בשר, זה אותו טעם;

בארבע לשונות של גאולה, אומר הנצי"ב, כל שלב בגאולה, רומם אותך לקראת מעמד הר סיני; אם כן, איזה מאכל גורם לאדם התעלות? זה רק היין; ככל שאתה שותה יותר יין, אתה מתרומם יותר; כוס אחר כוס, אתה מרומם יותר! לכן כשרצו חז"ל לבטא את ענין הגאולה, הם מצאו את היין כדבר המתאים ביותר!¹⁰

לאחר הדברים האלה, הייתי רוצה ללכת לעוד נק' א' ובוזה לסיים:

בא השם משמואל¹¹ ואומר דבר נפלא - מה מונח בשתיית היין;

כותב השם משמואל - והנה פסח מצרים נאכל בחפזון ולא פסח דורות, והטעם יש לומר כי ענין חפזון הוא היפוך ישוב הדעת. וידוע שקליפת פרעה אותיות הערף שהוא היפוך הדעת דקדושה, ועל כן נאמר בחפזון כדי שע"י שעושי מעשה המצוה בחפזון שהוא היפוך הדעת מורין שמבטלין דעתם עבור המצוה בזה זכו לדעת דקדושה וכשה קם זה נופל ונתבטלה קליפת פרעה וישראל נכנסו להקרא עמו של משה שהא בחינת הדעת דקדושה. וכ"ז היה בפסח מצרים שהי' ישראל עירום וערי' בלי בחי' דעת כלל, אבל בפסח דורות שכבר ישראל הם עם חכם ונבון ואינן צריכין לזה, וזהו מדינת דאורייתא. אבל חכמים בכח תור שבעי"פ רצו להכניס בישראל עוד דעת יותר עמוקה ויותר נעלה תקנו ארבע כוסות, וידוע שכוסות באין על מוחין, והיינו שאינן משגיחין על מה שייך משחית הדעת¹² ומבטלין דעתם עבור המצוה ע"כ זוכין לעומתן לדעת דקדושה גבוהה ונשאה, ויובן עם זה מה ששמעתי מכ"ק אבי אדמו"ר זצלה"ה שהרי ר' בונם מפרשיחסא בירר עבור כ"ק זקני זצלה"ה מקאצק כוס גדול לדי' כוסות ואמר לו בזה הלשון "אתה יש לך מוח גדול ע"כ תיקח כוס זה לדי' כוסות", והיינו מפני שיש לו מוח גדול ואין דעתו נפגמת כלל אלא בכוס גדול, ע"כ להמשיך דעת צריך לכוס גדול.

אין דבר שמסמל את יציאת מצרים, יותר מן הכוס של היין - ולמה? אדם שלא מכיר איך מייצרים יין, מגיע למושב שמגדלים בו כרמים והוא רואה את כל הענבים על הגפנים ומתפעל מהמראות של הענבים המשובחים. חולפים החודשים ואותו אדם חולף על ידי הכרמים ורואה שכבר הענבים הגיעו לגודל של תפוחים - עד כדי כך, שכבר הענפים של

הגפן התחילו לעשות 'ברכו' 😊; הוא שואל את החקלאי שם - "תגיד לי, מתי אתה מתכוון לקטוף אותם???"
"יתשאיר אותם, הם צריכים לקבל עוד קצת חום של השמש כדי שיהיו מתוקים יותר"¹³

יום אחד עובר הבנאדם על יד הכרם, ורואה שמתחילים לקטוף את הענבים, ואותו בעל הבית מוציא מתוך ארגזים את אשכולות הענבים

⁹ ברוך שאמר: כלומר, בכל שלב בגאולה, עם ישראל יצא מתרבות מצרים; יצא מתרבות של עבדים, עד שהצליחו להגיע לקרבה של "ולקחתי אתכם לי לעם".

¹⁰ ברוך שאמר: וכן אומרים מומחי היין למיניהם שהיין פותח את התיאבון. ככל שאתה שותה, אתה רוצה לאכול עוד.

¹¹ ברוך שאמר: ביאור על הגדה של פסח.

¹² ברוך שאמר: מענין שהמהר"ל אומר, שעד ד' כוסות לא מאבדים את הדעת.

¹³ ברוך שאמר: שבציר ענבים הוא בדר"כ בסביבות ט"ו באב, שאז השמש כבר נחלשת.

הגליון מקדש לעלוי נשמת
הזקנה הנכבדת
מרת לילו (מרימה) ע"ה
בת קמרה ויחזקאל (פולת) ז"ל
שיום פקדתה ח' בניסן
(יום ראשון הבעל"ט)

ומכניס לחביות - מעולם הוא לא ראה שמוכרים ענבים בתוך חביות. אבל הוא לא שואל שאלות. פתאום הוא רואה את בעל הבית שם מגפיים ומתחיל לקפוץ בתוך החביות! - "אני חושב שהוא נפל על הראש... יש לו כאלה ענבים יפים הוא קופץ עליהם?!" 😊 וככה הוא רואה את בעל הבית לא מפסיק לקפוץ על חביות הענבים, ואז הוא רואה שהוא סוגר אותם ומניח אותם בצד.

אחרי שבוע, עבר שם אותו יהודי - לראות מה נעשה עם הענבים, ואז הוא שומע רעש של תסיסה - "מה זה, הענבים התחילו להפגין נגד בעל הבית?!" 😊

לאחר שבוע הוא עבר שם פעם נוספת, הרעש פסק אבל הריח שיצא משם היה נורא - "מה הולך כאן?! שבוע שעבר הם הפגינו ועכשיו התאבדו?!" 😊

החליט אותו יהודי לגשת לבעל הבית ולשאל לפרש הדבר - "תגיד, אולי תסביר לי מה הולך פה?!"

אמר לו בעל הבית: "תבוא בעוד 5 שנים ואתן לך לטעום 'קברנה סוביניון'!"

ומה הנמשל כאן?
שואל האלשיך הקדוש - ראוי כל איש חכם לבב לדרוש ולתור בחכמה, על מה עשה ה' ככה לקדושים אשר בארץ, יעקב וכל הנפש הבאה מצרימה, לתת תחת סבלות מצרים את בניהם ובני בניהם מאתים ועשר שנה בחומר ובלבנים ובכל עבודה בשדה. מה פשעם ומה חטאתם. והרי לא חשד קב"ה דעביד דינא בלא דינא חלילה?

לוקח הקב"ה 'שבעים ענבים' - מוריד אותם למצרים ושם אותם בתוך חביות; למה שמת אותם שם?!

אבאליה, תחכה ותראה! - במצרים הם תססו, לאחר מכן הוציאו את השמרים החוצה ולבסוף יצא יין טובי - עם ישראל! וז"ש {תהלים פ, ט} **יָפֵן מִמְצָרִים תִּסֵּעַ**. יצאנו ממצרים כמו יין! עברנו תהליך של שימור בתוך חביות, שמר אותנו הקב"ה שלא נשנה את השם ואת הלבוש ואת השפה וכו' ממילא, כל יציאת מצרים נמשלה ליין - וזה המהות של ליל הסדר! ולכן בחרו חז"ל דוקא ארבע כוסות יין, שאין לך דבר שמדמה את יציאת מצרים יותר מהיין!

ולכן אומרים לנו חז"ל, שמעלת הבנים גדולה משל האבות, ולכן אומר לנו הנביא הושע {ט, י} **"כענבים במדבר מצאתי ישראל!"**

יזכנו הקב"ה להתכונן כראוי לחג הגדול שמתקרב, ובזכות זה נזכה לביאת גואל צדק במהרה בימנו אמן ואמן!!!

והצָדִיק לֹא לִפְתֹּחַ כָּלָל !!!
ה' בְּעֶזְרֵנוּ וְהוּא יִדְבֹּר (אֵת) אוֹיְבֵינוּ תִּחְתְּנוּ !!!

הגליון מקדש לעלוי נשמת
הזקנה הנכבדת
מרת לולו (מרימה) ע"ה
בת קמרה ויחזקאל (פולת) ז"ל
שיום פקדתה ח' בניסן
(יום ראשון הבעל"ט)

שימו לב !!!

מדובר בשיעור 'טרי'

של שנה זו ה- תשפ"ה,

עמסר השבוע (ביום רביעי) באלעד !!!

ברוך שאמר

משיחותיו של הרה"ג הרב ברוך רוזנבלום שליט"א

נושא השעור:

'איך להכין יין טוב'

